

Vláčím se, vláčím

Kamelot

Hluboko ve skalách měli svůj kemp a želvu ve znaku,
na jaře, když začalo tát, tulácký boty obuli,
kde voní smůla a les, co jako chrám se tyčí do mraků,
tam kluci z paneláků do kytar dlaně zatnuli.
Bůhví, proč zabloudil jsem tam,
kdo svedl mou cestu?
Vím, že dávno všechny znám, ó ...
Řekli mně, tak něco dej a někdo do plamenů přiložil,
měsíc do úplňku šel a vodil hvězdy nad řekou,
hrál jsem až do rána, než jsem se v jetelině uložil,
ještě si pískal pod blikající severkou.
Bůhví, proč zabloudil jsem tam ...
Volání luftáků mě probudilo nakonec,
tak vláčím dál tu svoji houni dřavou,
tak vláčím dál tu svoji houni dřavou.